

Luke 2

ASVh with Comments

Summary. This chapter presents a wonderful description of the events, places, and people surrounding the birth of the beloved Son of God. The Lord stirs up various people to proclaim the coming of our Savior on earth. Messages are given by angels and by the Holy Spirit to these people regarding the beloved Son of God. The chapter emphasizes the fact that the Lord Jesus follows the Law given by the Father to humans and that in His humanity, He also subjects Himself to His earthly caretakers. Progressively, we find significant events from the life of Jesus on earth, starting with Mary's family travel to Bethlehem and His birth until He grew in stature and wisdom with God and men.

บทสรุป ในบทนี้ได้เสนอการอธิบายอย่างสวยงามถึงเหตุการณ์ สถานที่ และประชาชนที่อยู่รอบๆการเกิดแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าได้เร้าใจประชาชนต่างๆให้ประกาศถึงการมาของพระผู้ช่วยให้อรอดของเรบาบนโลก ชาวที่ได้อธิบายโดยทูตสวรรค์และโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ประชาชนเหล่านี้เกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า จุดเน้นในบทนี้อยู่ที่พระเยซูซึ่งได้ติดตามกฎที่พระบิดาได้ให้ไว้แก่มนุษย์และในความเป็นมนุษย์ของพระองค์นั้น พระองค์ได้ช่วยกันได้มอบตัวของพระองค์เองต่อผู้ดูแลแห่งโลกของพระองค์ ต่อไปข้างหน้า เราได้พบเหตุการณ์อย่างชัดเจนจากชีวิตของพระเยซูบนโลก เริ่มจากครอบครัวของมารีย์ออกเดินทางไปยังเบทเลเฮมและการเกิดของพระองค์จนกระทั่งพระองค์เติบโตในความก้าวหน้าและความฉลาดกับพระผู้เป็นเจ้าและคน

Luke 2:1-5. Joseph and his betrothed, Mary, who was with the Child, traveled from Nazareth of Galilee to Bethlehem in Judea to register as required by the order of Caesar Augustus. **Luke 2:6-7.** Mary gives birth to her firstborn Son, our Lord Jesus, in Bethlehem in a manger. **Luke 2:8-14.** These verses represent the annunciation of the birth of the beloved Son of God, to a group of shepherds, by an angel and a multitude of heavenly hosts praising God.

ลูกา 2:1-5 โจเซฟและคู่หมั้นของท่าน มารีย์ ซึ่งตั้งครรภ์ เดินทางจากนาซาเร็ทของกาลิลีไปยังเบทเลเฮมของยูเดียเพื่อจดทะเบียนตามที่มีคำสั่งของซีซาร์ออกัสตัส **ลูกา 2:6-7** มารีย์คลอดบุตรชายคนแรกของเธอ พระเยซูเจ้าของเรา ที่เบทเลเฮมในรางหญ้า **ลูกา 2:8-14** ในข้อเขียนนี้ได้ออกถึงการประกาศถึงการเกิดของพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า กลุ่มผู้เลี้ยงแกะ โดยทูตสวรรค์และจำนวนมากมายของเหล่าทูตสวรรค์บูชาพระผู้เป็นเจ้า

Luke 2:15-20. The Lord chose some poor shepherds to be messengers in that region about the birth of the beloved Son of God, our Savior, who is Christ the Lord. The birth of the Savior went unnoticed in the town until these shepherds came and proclaimed to them that the Savior was born. **Luke 2:21.** The beloved Son of God is circumcised and given the name Jesus. **Luke 2:22-24.** Jesus is brought to the temple in Jerusalem, after Mary's days of purification have passed, to be dedicated to the Lord. Jesus has followed all the commandments given by the Father to humans, even from His birth.

ลูกา 2:15-20 พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกคนเลี้ยงแกะที่ยากจนบางคนให้เป็นผู้ส่งข่าวในเขตนั้นเกี่ยวกับการเกิดแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้อรอดของเรา ผู้ซึ่งคือพระคริสต์เจ้า การเกิดของพระผู้ช่วยให้อรอดได้มีขึ้นโดยที่ไม่มีใครในเมืองสังเกตเห็นจนกระทั่งเหล่าผู้เลี้ยงแกะนี้ได้มาและประกาศแก่พวกเขาว่าพระผู้ช่วยให้อรอดได้ถึงก่าเหน็ด **ลูกา 2:21** พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าได้รับการเข้าสุหนัดและพระนามพระเยซูได้มอบแก่พระองค์ **ลูกา 2:22-24** พระเยซูได้ถูกนำไปยังธรรมศาลาในเยรูซาเล็ม หลังจากในวันแห่งการทำให้บริสุทธิ์ของมารีย์ได้ครบ เพื่ออุทิศถวายแก่พระผู้เป็นเจ้า พระเยซูได้ทำตามคำสั่งทุกอย่างที่พระบิดาได้ให้แก่มนุษย์ แม้จากการถือก่าเหน็ดของพระองค์

Luke 2:25-35. A man of God, Simeon, by the power of the Holy Spirit, recognized the Lord Jesus as the Savior of the world when He was brought to the temple in Jerusalem. Simeon was a tool for the Lord to identify Jesus and show people that even His beloved Son follows the law and completes all the law. **Luke 2:36-38.** Anna, a prophetess, had gained knowledge about the beloved Son of God, and she told people at that time about Jesus, the Redeemer of the world. **Luke 2:39-52.** These verses tell us two times that Jesus grew in stature and wisdom, the first after His dedication in the temple and the second after His tarrying behind in the temple at twelve years old. The emphasis in this section about the beloved Son of God is that He has a duty to fulfill by worshiping the Father and, in His humanity, He is obeying His earthly family as well.

ลูกา2:25-35 ชายของพระผู้เป็นเจ้า ซีเมียน โดยอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้รับรู้ว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลกเมื่อพระองค์ถูกนำมายังธรรมศาลาในเยรูซาเล็ม ซีเมียนเป็นเครื่องมือสำหรับพระผู้เป็นเจ้าเพื่อที่ยังพระเยซูและแสดงแก่ประชาชนว่าแม้แต่พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าได้ทำตามกฎและทำให้กฎทั้งหมดนั้นสมบูรณ์ ลูกา2:36-38 อันนาผู้พยากรณ์หญิง ได้ได้รับความรู้เกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าและเธอได้บอกแก่ประชาชนในเวลานั้นเกี่ยวกับพระเยซู พระผู้ไถ่ให้รอดของโลก ลูกา2:39-52 ในข้อเขียนนี้ได้บอกแก่เราสองครั้งว่าพระเยซูเติบโตในว่างและความฉลาด ครั้งแรกหลังจากการอุทิศถวายของพระองค์ในธรรมศาลาและครั้งที่สองหลังจากที่พระองค์ทรงอยู่เบื้องหลังในธรรมศาลาเมื่อมีอายุสิบสองขวบ จุดมุ่งหมายในส่วนนี้เกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าว่าพระองค์มีหน้าที่อย่างเต็มส่วนในการบูชาพระบิดาและ ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระองค์เชื่อฟังครอบครัวทางโลกของพระองค์ด้วยเช่นกัน

¹Now it came to pass in those days, there went out a decree from Caesar Augustus, that all the world should be **registered**.

¹เวลาได้ผ่านไปในวันเวลานั้น ได้มีกฎออกไปจากซีซาร์ ออกัสตัส ว่าทั้งโลกต้องมีการลงทะเบียน

Comments 2:1. Give attention to the words “all the world”; this here does not mean the whole world that the Lord has created. This is only the world that was in Augustus’ mind for registration.

ความเห็น 2:1 ให้ความสนใจต่อคำว่า “ทั้งโลก” ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าทั้งโลกที่พระผู้เป็นเจ้าได้สร้าง นี่เป็นเพียงแต่โลกในความคิดของออกัสตัสสำหรับลงทะเบียน

²This was the first **registration before** Quirinius was governor of Syria.

²เป็นครั้งแรกที่มีการลงทะเบียนเกิดขึ้นก่อนที่ควิรินุสเป็นเจ้าเมืองของซีเรีย

Comments 2:2. The correct translation of this verse must state “This was the first registration before” not “This was the first registration when”. **Q:** Why does the Bible mention Quirinius here? **A:** In this place, it gives this information just to emphasize the period of time when this registration took place. This also gives information about the world’s political situation and confusion during that period of time. **Q:** Why are not we given an exact year of this registration but instead we are granted some general timeline? **A:** The registration does not need to be described in detail. Even if the Lord will tell us the exact time, there will still be many arguments among humans. Also, the time recorded by humans (historians) is not correct; that is why the Lord never gives exact time here.

ความเห็น 2:2 คำแปลที่ถูกต้องของข้อนี้ต้องแปลว่า “นี่คือการลงทะเบียนเกิดขึ้นก่อน” ไม่ใช่ “การลงทะเบียนเกิดขึ้นเมื่อ” **คำถาม** ทำไมพระคัมภีร์จึงได้บอกเกี่ยวกับควิรินุสในที่นี้? **คำตอบ** ในที่นี้ มันได้ให้รายละเอียดเพียงเพื่อมุ่งถึงระยะเวลาเมื่อการลงทะเบียนได้เกิดขึ้น ในที่นี้ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพการเมืองของโลกและความสับสนในช่วงเวลานั้น **คำถาม** ทำไมเราไม่ได้รับปีที่แน่นอนสำหรับการลงทะเบียนนี้แต่แทนที่เราได้รับเป็นเพียงช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น? **คำตอบ** ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้เวลาอันแน่นอนต่อการลงทะเบียนนี้ อย่างไรก็ตาม เราสามารถได้แย้งกันระหว่างมนุษย์ด้วยกัน เวลาที่มนุษย์ได้บันทึกไว้(สำหรับทะเบียน)นั้นไม่ถูกต้อง นั่นคือทำไมพระผู้เป็นเจ้าจะไม่เคยให้เวลาอันแน่นอนในที่นี้

³And all went to **be registered**, everyone to his own city.

³และทุกคนได้ออกไปเพื่อลงทะเบียนตัวเอง ทุกคนกลับไปยังเมืองของตน

⁴And Joseph also went up from Galilee, out of the city of Nazareth, **to** Judea, to the city of David, which is called Bethlehem, because he was of the house and **lineage** of David;

⁴และโยเซฟไปด้วยเพราะได้มาจากกาลิลี ได้ออกมาจากเมืองนาซาเร็ท ไปถึงจูเดีย ซึ่งเป็นเมืองของดาวิด ซึ่งเรียกว่าเบทเลเฮม เพราะเขามีบ้านและเป็นเชื้อสายของดาวิด

Comments 2:3-4. Many Bible verses explain why Jesus was born in Bethlehem (Luke 1:27, 32-33, Luke 2:11; 1 Samuel 16:4, 13).

“he was of the house and lineage of David”. Joseph will be a caretaker of the Lord Jesus. The Bible has linked the Lord to the house of David, because on this earth people will take Joseph as father of the Lord. Also, note that the Bible has mentioned the Lord as a carpenter, a trade that Joseph the Lord’s caretaker had. This indicates that Joseph taught the Lord the knowledge of carpentry and did his duty as the caretaker of the Lord Jesus on earth.

ความเห็น 2:3-4 มีหลายข้อเขียนในพระคัมภีร์ได้อธิบายว่าทำไมพระเยซูได้ถือกำเนิดในเบทเลเฮม (ลูกา 1:27,32-33, ลูกา 2:11, 1 ซามูเอล 16:4,13)

“เขามีบ้านและเป็นเชื้อสายของดาวิด” โยเซฟจะเป็นคนดูแลของพระเยซูเจ้า พระคัมภีร์ได้เชื่อมโยงพระผู้เป็นเจ้าไปยังครอบครัวของดาวิด เพราะในโลกนี้ประชาชนจะถือว่าโยเซฟเป็นบิดาของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยกัน ดังเกิดด้วยว่าพระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่าพระผู้เป็นเจ้านั้นเป็นช่างไม้ อาชีพของโยเซฟผู้ดูแลของพระผู้เป็นเจ้าได้มี สิ่งนี้ได้ชี้ว่าโยเซฟได้สอนพระผู้เป็นเจ้าให้รู้จักการเป็นช่างไม้และท่านได้ทำหน้าที่ของผู้ดูแลของพระเยซูเจ้าบนโลก

⁵to register with Mary, who was betrothed to him, being with Child.

⁵เพื่อลงทะเบียนกับมารีย์ ผู้ซึ่งได้หมั้นไว้กับเขา นางตั้งท้อง บุตร

Comments 2:5. Mary is betrothed to Joseph but with Child. In this situation, we see the trouble of Joseph and his family being with the begotten Son of God. Even with this blessing, they still face difficulties in life. In Matthew 1:20, an angel appears to Joseph and tells him to take Mary as his wife, but this verse here indicates that they are still betrothed. Joseph and Mary were betrothed together but had not had the marriage ceremony yet. At that time, by tradition, the betrothed period could be a long time.

ความเห็น 2:5 มารีย์คู่หมั้นของโยเซฟแต่ตั้งครรถ์บุตร ในสภาพนี้ เราเห็นได้ถึงความยากลำบากของโยเซฟและครอบครัวของเขาด้วยมีพระบุตรของพระเจ้า ถึงแม้ว่าด้วยพระพรนี้ พวกเขายังคงต้องเผชิญกับความยากลำบากของชีวิต ในมัทธิว 1:20 ทูตสวรรค์ได้ปรากฏแก่โยเซฟและบอกให้ท่านรับมารีย์เป็นภรรยาของท่าน แต่ในข้อนี้ในที่นี้ได้บอกว่าพวกเขายังคงเป็นคู่หมั้นกัน โยเซฟและมารีย์ได้เป็นคู่หมั้นแต่ยังไม่ได้เข้าสู่การแต่งงานกัน ในเวลานั้น ตามประเพณี ระยะเวลาแห่งการหมั้น อาจจะเป็นเวลายาวนาน

⁶And it came to pass, while they were there, the days were fulfilled that she should give birth.

⁶และเวลาได้มาถึง ขณะที่พวกเขาอยู่ในที่นั้น เวลาถึงกำหนดที่เธอจะคลอดบุตร

Comments 2:6. In accordance with the Old Testament prophecy from Micah 5:2, the Messiah will be born in Bethlehem. The place where the Messiah must be born will be as it has been set by the Father. As this verse tells us, Mary gave birth to Jesus in Bethlehem.

ความเห็น 2:6 ในความสอดคล้องกับพันธสัญญาเดิมจากมีคาห์ 5:2 มาชียาห์จะเกิดในเบทเลเฮม ดังที่ได้มีกำหนดไว้โดยพระบิดาว่าที่ใดมาชียาห์จะต้องเกิด ตามข้อนี้ได้บอกแก่เรา มารีย์จะคลอดพระเยซูที่เบทเลเฮม

⁷And she brought forth her firstborn Son; and she wrapped Him in swaddling clothes, and laid Him in a manger, because there was no room for them in the inn.

⁷และเธอได้คลอด บุตรชาย คนแรกของเธอ และเธอเอาผ้าอ้อมพัน พระองค์ และวาง พระองค์ ในรางหญ้า เพราะไม่มีห้องว่างสำหรับพวกเขา ในโรงแรม

Comments 2:7. “And she brought forth her firstborn Son”. This is significant, because the Bible has told us that the firstborn male belongs to the Lord (See Exodus 13:2). In this place, for a woman who can give birth to the Lord Jesus, her firstborn child can only be the Lord. She must have had no children before Jesus. This verse emphasizes again that Mary is worthy.

“and she wrapped Him in swaddling clothes”. This tells us about their situation. As they travel, they have nothing prepared. When the Lord of life was born on this earth, He did not come with the luxury of this earth. This is the example for all humans to see, you come empty and you leave empty, things on this earth will not make you be someone in heaven.

ความเห็น 2:7 “และเธอได้คลอดพระบุตรชายคนแรกของเธอ” สิ่งนี้เป็นสำคัญ เพราะพระคัมภีร์ได้บอกเราไว้ว่าบุตรชายคนแรกที่เกิดเป็นของพระผู้เป็นเจ้า(มองอพยพ 13:2) ในที่นี้ สำหรับผู้หญิงที่สามารถให้กำเนิดแก่พระเยซูเจ้า บุตรชายคนแรกของเธอต้องเป็นพระผู้เป็นเจ้านั้น เธอต้องไม่มีบุตรคนอื่นก่อนพระเยซู ในข้อนี้ได้เน้นอีกเกี่ยวกับมารีย์ว่าเป็นผู้หญิงที่มีคุณค่าพอ

“และเธอเอาผ้าอ้อมพันพระองค์” ในที่นี้ได้บอกเราถึงสภาพของพวกเขา เมื่อพวกเขาเดินทาง พวกเขาไม่ได้เตรียมสิ่งใด เมื่อพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตได้เกิดบนโลกนี้ พระองค์ไม่ได้มาด้วยความสวยงามของโลกนี้ นี่คือการอย่างแก่นมนุษย์ทุกคนให้เห็น คุณมาตัวเปล่าและเจ้าจะจากไปตัวเปล่า สิ่งของโลกนี้จะไม่ทำให้คุณเป็นคนสำคัญในสวรรค์

“and laid Him in a manger”. Look at the first experience of the Lord of life; He did not lie down in a soft bed on his first day on earth. The Lord has created nature and the Lord of life used the natural things as the

Father has created to be the place to lie down. Manger and the material to lie down, plain material from nature, simple, no artificial additives. That is where the Lord of life first slept.

“because there was no room for them in the inn”. There should be no place used by humans for the Lord of life to be born in. The inn is the place where humans take a rest, but Mary as a human did not have that chance to stay in the inn. Because she will give birth to the Lord of life, and this must not be in a place where humans have used it, like an inn where many humans have used it, so that is why no room for them in the inn was found. The Father did not want His beloved Son to be born in a place or bed used by other humans before. That is why the birth of Jesus came at a time when they could not find a room in an inn.

“และวางพระองค์ในรางหญ้า” มงที่ประสพการแรกของพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตเผชิญ พระองค์ไม่ได้นอนอยู่ในที่นอนอันอ่อนนุ่มในวันแรกของพระองค์บนโลก พระผู้เป็นเจ้าได้สร้างธรรมชาติและพระผู้เป็นเจ้าของชีวิตใช้สิ่งธรรมชาติที่พระบิดาได้สร้างเพื่อทำเป็นที่นอน รางหญ้าและวัสดุจากธรรมชาติเพื่อนอน ธรรมดา ไม่มีสิ่งแปลกปลอมเพิ่มเติม นั่นคือที่ที่พระผู้เป็นเจ้าของชีวิตได้ใช้เป็นที่แรกสำหรับนอนหลับ

“เพราะว่าไม่มีห้องว่างสำหรับพวกเขาในโรงแรม” มันไม่ควรจะเป็นที่ที่มนุษย์ใช้สำหรับพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตจะเกิด โรงแรมเป็นที่ที่มนุษย์ได้ใช้เพื่อพักก่อน แต่มารีย์เป็นมนุษย์ที่ไม่ได้มีโอกาสที่จะได้พักในโรงแรม เพราะเธอจะคลอดพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิต และสิ่งนี้ต้องเป็นที่ที่มนุษย์ไม่ได้ใช้ เหมือนโรงแรมเป็นที่ที่มนุษย์ได้ใช้ ดังนั้นทำไมพวกเขาจึงไม่พบห้องในโรงแรม พระบิดาไม่ต้องการให้พระบุตรสุดที่รักของพระองค์เกิดในสถานที่หรือเตียงที่ได้ใช้โดยมนุษย์อื่นมาก่อน นั่นคือทำไมการเกิดของพระเยซูจึงมีขึ้นในเวลานี้เมื่อพวกเขาไม่สามารถหาพบที่ในโรงแรม

⁸And there were shepherds in the same **region lodging** in the fields and keeping watch by night over their flock.

⁸และในเขตนั่นมีผู้เลี้ยงแกะพักอยู่ในทุ่งหญ้าและเฝ้าแกะของพวกเขาในเวลากลางคืน

Comments 2:8. In this verse it talks about common people, the shepherds that are taking care of the sheep in the fields. The Lord has brought them here to this region.

“keeping watch by night over their flock”. The shepherds that are watching during the night will have their minds at peace, no interaction with outsiders, their minds are clean. And, this will make them able to communicate easier with the Lord than others.

ความเห็น 2:8 ในข้อนี้ได้พูดถึงคนสามัญทั่วไป คนเลี้ยงแกะที่ดูแลแกะในทุ่ง พระผู้เป็นเจ้าได้นำพวกเขามาในเขตนี้นี้

“เฝ้าแกะของพวกเขาในเวลากลางคืน” เหล่าคนเลี้ยงแกะที่เฝ้าในเวลากลางคืนจะมีความสงบในความคิดของพวกเขา ไม่ยุ่งเกี่ยวกับคนภายนอก ความคิดของพวกเขาสะอาด และสิ่งนี้จะทำให้พวกเขาสามารถติดต่อกับพระผู้เป็นเจ้าได้ง่ายกว่าคนอื่น ๆ

⁹And an angel of the Lord stood by them, and the glory of the **Lord** shone **around** them, and they **feared with great fear**.

⁹และทูตสวรรค์มายังพวกเขา และพระสิริของ **พระผู้เป็นเจ้า** ส่องไปรอบพวกเขา และพวกเขามีความกลัวเป็นอย่างมาก

Comments 2:9. The shepherds were common people, but they have seen the glory of the Most High God around them, and they will be the witnesses to all humans to the birth of the Son of God. The Lord has chosen the poor and unimportant of society to be the witnesses to the birth of His Son.

“and they feared with great fear”. In this place, there is a clear picture of the glory of the Lord and its high power. Humans will be afraid and fearful just thinking about it.

ความเห็น 2:9 เหล่าคนเลี้ยงแกะนี้เป็นคนสามัญ แต่พวกเขาได้เห็นพระสิริของพระผู้เป็นเจ้าสูงสุดรอบๆพวกเขา และพวกเขาจะเป็นพยานให้แก่มนุษย์ทุกคนเกี่ยวกับการเกิดแห่งพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าได้เลือกคนจนและไม่มีความสำคัญในสังคมให้เป็นพยานในการเกิดของพระบุตรของพระองค์

“และพวกเขามีความกลัวเป็นอย่างมาก” ในที่นี้ ภาพแห่งพระสิริของพระผู้เป็นเจ้านั้นชัดเจนและมันมีอำนาจสูงส่ง มนุษย์จะมีความกลัวและอย่างกลัวแม้เพียงความคิดเกี่ยวกับ

¹⁰And the angel said **to** them, **Fear not**; for behold, I bring **to** you good **news** of great joy which **will** be to all the people.

¹⁰และทูตสวรรค์พูดกับพวกเขา อย่าได้กลัว เพราะดูเถิด เรายำข่าวดีมายังพวกเจ้าซึ่งจะเป็นแก่ทุกคนด้วย

Comments 2:10. In this verse, the angel said the good news not just to the poor like them, but to all the people that will hear about what they have seen and heard. There was no need to be fearful of the good

news, but to be in awe of the good news for all humans. The Lord has sent His glory with His beloved Son to shine for all the humans on earth, not just for His people but for all the world.

ความเห็น 2:10 ในข้อนี้ ทูตสวรรค์ได้บอกข่าวดีไม่เพียงแต่คนยากจนอย่างพวกเขา แต่สำหรับทุกคนที่จะได้ยินเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้เห็นและได้ยินในที่นี้ไม่ต้องมีความกลัวต่อข่าวดี แต่มีความตระหนักถึงข่าวดีสำหรับมนุษย์ทุกคน พระผู้เป็นเจ้าได้ส่งพระสิริของพระองค์กับพระบุตรสุดที่รักของพระองค์เพื่อส่องสว่างสำหรับมนุษย์ทุกคนบนโลก ไม่ใช่เพียงแต่ประชาชนของพระองค์เท่านั้นแต่สำหรับทั้งโลก

¹¹For **was** born to you this day in the city of David a **Savior**, who is **Christ** the **Lord**.

¹¹เพราะในขณะนี้ได้ถือกำเนิดเพื่อพวกเจ้าในเมืองของดาวิด **พระผู้ช่วยให้รอด** ผู้ซึ่งคือ **พระคริสต์** ผู้คือ **พระผู้เป็นเจ้า**

Comments 2:11. The city of David is Bethlehem and is in Judea as told in verse 4. In this verse, the Father has told clearly to all humans, The Savior of the world is His beloved Son who is Christ the Lord.

ความเห็น 2:11 เมืองของดาวิดคือเบทเลเฮมและอยู่ในยูเดียดังที่ได้บอกในข้อที่ 4 ในข้อนี้ พระบิดาได้บอกแก่มนุษย์ทั้งหลายอย่างชัดเจน พระผู้ช่วยให้รอดแห่งโลกคือพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ผู้คือพระคริสต์เจ้า

¹²And this is the sign to you: **You will** find a **Baby** wrapped in swaddling clothes and lying in a manger.

¹²และหมายสำคัญแก่พวกเจ้าคือ เจ้าจะพบ **ทารก** พันอยู่ในผ้าอ้อม และนอนอยู่ในรางหญ้า

Comments 2:12. The beloved Son of God comes in human form as a helpless baby. The first place the Lord of life has been is not in a palace, but in a manger, the place for feeding the animals. But He did not come to feed the animals. The Lord of life has come to feed the humans with His own blood for salvation.

ความเห็น 2:12 พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้ามาในรูของมนุษย์ดังเป็นเด็กทารกนอนอยู่ สถานที่แรกที่สำหรับพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตได้ใช้ในที่นี้ไม่ใช่ราชวัง แต่ในรางหญ้า ที่สำหรับให้อาหารแก่สัตว์ แต่พระองค์ไม่ได้มาให้อาหารแก่สัตว์ สำหรับพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตมาให้อาหารแก่มนุษย์ด้วยพระโลหิตของพระองค์เองเพื่อความรอด

¹³And suddenly there was with the angel a multitude of the heavenly host praising **God**, and saying:

¹³และในทันใดนั้นมีเหล่าทูตสวรรค์จำนวนมากมาถวายพระพรแต่ **พระผู้เป็นเจ้า** และพูดว่า

Comments 2:13. “heavenly hosts”. The heavenly hosts have been created before the earth was created. They are like angels, but the heavenly hosts themselves have form in real substance that can be felt, but not by humans. They are all beings, but their substance is not of this earth.

It will be difficult to imagine the number of heavenly host present here at the celebration of Jesus’ birth on earth. There are many human souls in heaven (the ones that went through the earth’s trials already) but the heavenly host themselves are much more than human souls, but all heavenly host will have one heart to glorify the Father. The voice of those sounds coming from the heavenly host is the voice the Father enjoys hearing. The point of this is that at the birth of the Lord Jesus on earth there were present many, many heavenly host and all came to rejoice at His birth and glorify the Father.

ความเห็น 2:13 “ชาวสวรรค์” ชาวสวรรค์ได้ถูกสร้างขึ้นมาก่อนที่ได้สร้างโลก พวกเขาเหมือนกับเทวดา แต่ชาวสวรรค์เองพวกเขามีร่างที่สร้างจากวัสดุที่สามารถสัมผัสได้ แต่ไม่ใช่โดยมนุษย์ พวกเขามีชีวิต แต่วัสดุของพวกเขาไม่ใช่ของโลกนี้

มันจะเป็นการยากที่จะคิดถึงจำนวนของชาวสวรรค์ที่มานี้เพื่อฉลองการถือกำเนิดของพระเยซูบนโลก มันมีจำนวนมากของวิญญาณของมนุษย์ในสวรรค์(พวกที่ได้ผ่านความยากลำบากของโลกแล้ว) แต่ชาวสวรรค์เองนั้นมีมากกว่าวิญญาณของมนุษย์ แต่ชาวสวรรค์เองจะมีใจเดียวกันเพื่อบูชาพระบิดา เสียงของพวกเขาที่มาจากชาวสวรรค์นี้เป็นเสียงที่พระบิดามีความยินดีที่จะได้ยิน ในจุดนี้เมื่อพระเยซูเจ้าได้ถือกำเนิดบนโลกในที่นี้ได้มีมากมายชาวสวรรค์และทุกท่านได้มาร่วมความยินดีต่อการเกิดของพระองค์และบูชาพระบิดา

¹⁴Glory to **God** in the highest,

And on earth peace among men **with** whom **He** is pleased.

¹⁴พระสิริมีแต่ **พระผู้เป็นเจ้า** ในที่สูงสุด

และบนโลกสันติสุขระหว่างคนผู้ซึ่ง **พระองค์** ทรงโปรด

Comment 2:14. “Glory to God in the highest”. Pay attention, people of God should always start their day of life with “glory to God in the highest”. Humans do not have in them anymore to think about who is the highest here on earth, but God is the highest, not just in heaven, but on earth, and below earth as well. That

is the position that God is in; God is the highest in all. This is not just about in the mind and in the heart, but in both worlds, seen and unseen, He is the highest.

ความเห็น 2:14 “พระศิริมิดแต่ พระผู้เป็นเจ้าในที่สูงที่สุด” ให้ความสนใจ ตลอดเวลาประชาชนของพระผู้เป็นเจ้าควรจะมีวันแห่งชีวิตของพวกเขาด้วย “พระศิริมิดแต่พระผู้เป็นเจ้าในที่สูงที่สุด” มนุษย์ไม่มีในพวกเขาแล้วที่จะคิดว่าใครคือผู้สูงที่สุดบนโลก แต่พระผู้เป็นเจ้านั้นสูงที่สุดไม่ใช่เพียงแต่ในสวรรค์ แต่บนโลก และใต้โลกด้วยเช่นเดียวกัน นั่นคือตำแหน่งที่พระผู้เป็นเจ้าเป็น พระผู้เป็นเจ้านั้นอยู่เหนือทุกอย่าง นี่ไม่ใช่เพียงแต่ในความคิดและในใจ แต่ในทั้งสองโลก เห็นได้และไม่เห็นได้ พระองค์อยู่สูงที่สุด

“And on earth peace among men with whom He is pleased.” This is the moment when Jesus was born in the manger, during the night, when the heavenly hosts were praising God. Those that glorify the birth of the beloved Son of God are the people that the Father is well pleased with. He will be among those on earth with whom He is well pleased and will give them peace.

“และบนโลกสันติสุขระหว่างคนผู้ซึ่งพระองค์ทรงโปรด” ในขณะที่เมื่อพระเยซูได้เกิดในรางหญ้า เวลากลางคืน เมื่อชาวสวรรค์อวยพระพรบูชาพระผู้เป็นเจ้า พวกมันได้บูชาการเกิดแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือประชาชนที่พระบิดามีความยินดีด้วย พระองค์จะอยู่ระหว่างพวกเขาบนโลกกับผู้ซึ่งพระองค์มีความยินดีและจะให้ความสงบสุขแก่พวกเขา

¹⁵And it came to pass, as the angels departed from them into the heaven, the shepherds said one to another, Let us now go even to Bethlehem and see this spoken-word that has come to pass, which the Lord has made known to us.

¹⁵และเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อเหล่าทูตสวรรค์จากพวกเขากลับไปยังสวรรค์ เหล่าผู้เลี้ยงแกะพูดต่อกันและกัน ให้พวกเขาไปยังเบทเลเฮม และดูสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้น ซึ่ง พระผู้เป็นเจ้า ได้ให้พวกเขาไว้

Comments 2:15. “as the angels departed from them into the heaven.” The angels here refer to the angel and the heavenly host from verse 13. The angels and heavenly hosts dwell in distinct parts of heaven with different levels of responsibility.

“Let us now go even to Bethlehem and see this spoken-word that has come to pass”. We can say that the angel and the heavenly host appeared to the shepherds during the night (see verse 8 and 9). It is hard to walk during the night, and we can say that they started to go to Bethlehem after the birth of Jesus in the manger (see verse 14). The Lord does not look at the position of a person on earth. The people the Lord has chosen to know the Savior of the world is coming are these shepherds, and these shepherds have left everything and went to see that the spoken-word has come to pass.

ความเห็น 2:15 “เมื่อเหล่าทูตสวรรค์จากพวกเขากลับไปยังสวรรค์” ทูตสวรรค์ในที่นี้หมายถึงเทวดาและชาวสวรรค์จากข้อ 13 เทวดาและชาวสวรรค์อยู่ในส่วนที่แตกต่างกันของสวรรค์ด้วยมีชั้นๆของหน้าที่รับผิดชอบ

“ให้พวกเขาไปยังเบทเลเฮมและดูสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้น” เราสามารถพูดได้ว่าเทวดาและชาวสวรรค์ปรากฏแก่เหล่าคนเลี้ยงแกะในเวลากลางคืน (มองในข้อ 8 และ 9) มันเป็นการลำบากที่จะเดินในเวลากลางคืน และเราสามารถพูดได้ว่าพวกเขาเริ่มเดินทางไปยังเบทเลเฮมหลังจากการเกิดของพระเยซูในรางหญ้า (มองในข้อ 14) พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้มองที่ตำแหน่งหน้าที่ของคนบนโลก ประชาชนที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกที่จะรู้พระผู้ช่วยให้รอดของโลกว่ามายังโลกคือเหล่าผู้เลี้ยงแกะนี้ และเหล่าผู้เลี้ยงแกะนี้ทั้งทุกอย่างและไปเพื่อดูสิ่งเหล่านี้ที่ได้บอกแก่พวกเขาได้เกิดขึ้น

¹⁶And they came with haste, and found both Mary and Joseph, and the Baby lying in the manger.

¹⁶และพวกเขารีบไป และพบเขาทั้งสองนางมารีย์และโยเซฟ และ พระกุมาร นอนอยู่ในรางหญ้า

Comments 2:16. Because at that time Mary and Joseph could not find another place to stay, they stayed here for some time.

ความเห็น 2:16 เพราะในเวลานั้นมารีย์และโยเซฟไม่สามารถหาที่อื่นเพื่อพัก พวกเขาพักในที่นี้เพียงเวลาหนึ่ง

“they came with haste”. This tells us that the shepherds came quickly but still it took them some time to reach the manger where Jesus laid. Even though in verse 8 it tells us that the shepherds were in the same region, the distance to travel by foot without roads as we have now, for them it took some time.

The beloved Son of God has come into the world, but the people that come to see Him are these poor shepherds. And they have seen the Savior of the world lying in the manger used for feeding the animals.

In this verse, when the shepherds come to see the Baby, it surprised Mary and Joseph how they knew. They are in this little place having a Baby, and suddenly many shepherds come to see the Baby. They questioned

themselves how the shepherds knew they were having a Baby. But the shepherds told them that they came to see what they had been told by an angel. Think, what this act would tell Mary in her heart concerning her Baby.

“พวกเขารีบไป” สิ่งนี้ได้บอกเราว่าคนเลี้ยงแกะนี้มาโดยเร็วแต่ถึงอย่างนั้นพวกเขายังคงใช้เวลาหนึ่งเพื่อไปถึงรางหญ้าที่ซึ่งพระเยซูได้นอน ถึงแม้ว่าในข้อ 8 ได้บอกเราว่าคนเลี้ยงแกะอยู่ในเขตเดียวกัน ระยะเวลาเดินทางโดยเท้าไม่มีถนนเหมือนที่เรามีในเวลานี้ สำหรับพวกเขาใช้เวลานาน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาในโลก แต่ประชาชนที่มาดูพระองค์คือเหล่าผู้เลี้ยงแกะที่ยากจนนี้ และพวกเขาได้พบพระผู้ช่วยให้รอดของโลกนอนในรางหญ้าที่ใช้เลี้ยงสัตว์ในข้อนี้ เมื่อเหล่าคนเลี้ยงแกะมาและพบพระกุมาร มันได้ทำให้มารีย์และโยเซฟประหลาดใจว่าพวกเขาทำได้อย่างไร พวกเขาอยู่ในที่เล็กๆมีบุตร และในทันใดคนเลี้ยงแกะหลายคนมาหาพระกุมาร พวกเขาถามตนเองเหล่าคนเลี้ยงแกะนี้รู้ได้อย่างไรว่าพวกเขาทำพระกุมาร แต่เหล่าคนเลี้ยงแกะบอกแก่พวกเขาว่าพวกเขาจะมาเพื่อจะได้พบสิ่งที่ได้บอกแก่พวกเขาโดยทูตดา สิ่งเหล่านี้ทำให้มารีย์กังวลในใจของเธอเกี่ยวกับบุตรของเธอ

¹⁷And **having seen**, they **proclaimed** concerning the saying which was spoken to them about this **Child**.

¹⁷ และเมื่อได้เห็น พวกเขาได้ประกาศถึงคำที่ได้บอกแก่พวกเขาเกี่ยวกับ **เด็ก** คนนี้

Comments 2:17. In this verse, we see that the Lord stirred up the hearts of these commoners, as the word has said, concerning the saying. The spoken-word has captured the hearts of these poor people, and they went to check and found what they had been told.

“they proclaimed”. They made known to the people in that town. They did not need to talk to Mary and Joseph anymore and they went and talked to the people in town.

“concerning the saying”. See verses 10 to 14.

ความเห็น 2:17 ในข้อนี้ เราได้พบว่าพระเจ้าได้เร้าใจของเหล่าคนธรรมดา ดังที่พระเจ้าได้บอก เกี่ยวกับสิ่งที่ได้บอกนี้ พระเจ้าได้จับใจของเหล่าคนจนนี้ และพวกเขาได้ไปตรวจสอบและพบตามที่พวกเขาได้รับการบอก

“พวกเขาได้ประกาศ” พวกเขาได้ทำให้รู้แก่ประชาชนในเมืองนั้น พวกเขาไม่ต้องพูดกับนางมารีย์และโยเซฟอีกต่อไปและพวกเขาไปและพูดกับประชาชนในเมือง

“มีความเข้าใจต่อสิ่งที่ได้กล่าว” มองในข้อ 10 ถึง 14

¹⁸And all that heard it **marveled concerning** the things which were spoken to them by the shepherds.

¹⁸ และพวกที่ได้ยินมีความประหลาดใจต่อสิ่งที่ได้บอกแก่พวกเขาโดยเหล่าผู้เลี้ยงแกะ

Comments 2:18. The birth of the Savior went unnoticed in the town until these shepherds came and proclaimed to them that the Savior was born. The word spoken by these commoners, the truth about the beloved Son of God, has brought joy and surprise to all the people that heard about the birth of the Savior.

ความเห็น 2:18 การเกิดของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นไปโดยไม่มีใครสังเกตเห็นในเมืองจนกระทั่งเหล่าคนเลี้ยงแกะนี้มาและประกาศแก่พวกเขาว่าพระผู้ช่วยให้รอดได้ถือกำเนิด คำที่ได้บอกโดยคนธรรมดานี้ ความจริงเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้นำความยินดีและความประหลาดใจแก่ทุกคนที่ได้ยินเกี่ยวกับการเกิดของพระผู้ช่วยให้รอด

¹⁹But Mary kept all these **matters**, pondering them in her heart.

¹⁹ แต่มารีย์เก็บสิ่งเหล่านี้ คำนึงถึงมันในใจของเธอ

Comments 2:19. People have a problem with this verse because Mary was already pregnant by the Holy Spirit, and why then she still needs to ponder about the matter that the shepherds have told about her Baby. But, it is not easy for a young girl like her to be pregnant and not know what will happen to her. What happened to her body was after her heart had accepted the duty. But for herself, the heart must accept what happened in her body as well, and all that happened to her must go through her head also. Because when her body has changed, it will make her heart realize her duty as a mother, and the head will start to think, and then her soul will come to accept her duty.

ความเห็น 2:19 ประชาชนมีปัญหาในข้อนี้เพราะมารีย์ได้ตั้งครรภ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และทำไมเธอจึงต้องคำนึงเกี่ยวกับสิ่งที่เหล่าคนเลี้ยงแกะได้บอกเกี่ยวกับพระบุตรของเธอ แต่ มันไม่ใช่สิ่งง่ายสำหรับเด็กหญิงแบบเธอที่ตั้งครรภ์และไม่รู้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับเธอ อะไรที่เกิดขึ้นกับร่างกาย

ของเธอหลังจากที่ใจของเธอได้ยอมรับหน้าที่ แต่สำหรับตัวเธอเอง ใจยังยอมรับว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในร่างของเธอด้วย และทุกสิ่งที่เกิดขึ้นแก่เธอต้องผ่านไปด้วยความคิดของเธอด้วย เพราะเมื่อร่างของเธอเปลี่ยน มันจะทำให้ใจของเธอตระหนักถึงหน้าที่ความเป็นมารดาของเธอ และหัวใจของเธอจะเริ่มคิด และแล้วจิตวิญญาณของเธอจะมายอมรับหน้าที่ของเธอ

²⁰And the shepherds returned, glorifying and praising **God** for all the things that they had heard and seen, as it was spoken **to** them.

²⁰และเมื่อเหล่าผู้เลี้ยงแกะกลับไป ได้นูซาและอวยพระพร **พระผู้เป็นเจ้า** ต่อทุกสิ่งที่พวกเขาได้ยินและได้เห็น แม้ถึงสิ่งที่ได้บอกแก่พวกเขา

Comments 2:20. The shepherds are talking about the birth of the beloved Son of God. They are talking among themselves confirming the message they have received about this Child. And now they all have the same feeling in their hearts and come to realize the truth regarding the message they have received. The things that have been spoken to them cannot be kept secret. The news about this Child must go further.

ความเห็น 2:20 เหล่าคนเลี้ยงแกะพูดเกี่ยวกับการเกิดของพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาได้พูดกันในหมู่พวกเขายืนยันถึงข่าวที่พวกเขาได้รับเกี่ยวกับเด็กคนนี้ และเวลานี้ความรู้สึกในใจของพวกเขาเป็นเช่นเดียวกันและตระหนักถึงความจริงเกี่ยวกับเด็กคนนี้ และเวลานี้พวกเขามีความรู้สึกเดียวกันในใจของพวกเขาและได้ตระหนักถึงความจริงเกี่ยวกับข่าวที่พวกเขาได้รับ สิ่งที่ได้บอกกับพวกเขานั้นพวกเขาไม่สามารถเก็บเป็นความลับ ข่าวเกี่ยวกับเด็กคนนี้ต้องออกไปข้างหน้า

²¹And when eight days were fulfilled for circumcising **Him**, **His** name was called **JESUS**, which was so called by the angel before **He** was conceived in the womb.

²¹และเมื่อครบแปดวันสำหรับเป็นวันเพื่อ **พระองค์** จะได้เข้าสู่หนัด **พระองค์** จึงมีชื่อเรียกว่า **พระเยซู** ซึ่งได้รับเรียกโดยทูตสวรรค์ก่อนที่ **พระองค์** จะได้ปฏิสนธิในครรภ์

Comments 2:21. In Genesis 17:12-14, Genesis 21:4, and Leviticus 12:3, the Lord commanded circumcision to be done on the eighth day. In this verse, we can see the Son of God has followed the command of the Father. All this has been done to Him. After eight days had passed, He received the circumcision. When He was circumcised, His name was called Jesus. He did everything that humans should do. He was born as a human, and as a human, He must follow the command of the Father.

ความเห็น 2:21 ในปฐมกาล 17:12-14 ปฐมกาล 21:4 และเลวีนิติ 12:3 พระผู้เป็นเจ้าสั่งให้ทำการเข้าสู่หนัดในวันที่แปด ในข้อนี้ เราสามารถเห็นได้ว่าพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าได้ติดตามคำสั่งของพระบิดา ทุกอย่างนี้ที่ได้ทำแก่พระองค์ เมื่อครบแปดวัน พระองค์ได้รับการเข้าสู่หนัด เมื่อพระองค์ได้รับการเข้าสู่หนัด ชื่อของพระองค์ได้ให้เรียกว่าพระเยซู พระองค์ได้ทำทุกอย่างที่มนุษย์ต้องทำ พระองค์เกิดเป็นมนุษย์ และเป็นมนุษย์ พระองค์คือยังติดตามพระคำสั่งของพระบิดา

No place in the Bible mentions the location where Jesus was circumcised. We are just told in this verse that the circumcision time was fulfilled, and His name was called Jesus. At that time, by tradition, people invite a priest of the Lord to circumcise the child. But His parents did not do that, because when the circumcision is done the parents must give certain things to the priest. And Mary and her family were traveling and did not have all the things they needed.

ไม่มีที่ใดในพระคัมภีร์ได้บอกถึงสถานที่ที่พระเยซูได้รับการเข้าสู่หนัด เราเพียงได้รับการบอกในข้อนี้ว่าเมื่อการเข้าสู่หนัดได้จบลง และพระนามของพระองค์คือพระเยซู ในเวลานั้น ตามธรรมเนียม ประชาชนเชยบรูโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อทำการเข้าสู่หนัดเด็ก แต่ผู้ปกครองของพระองค์ไม่ได้ทำเช่นนั้น เพราะเมื่อการเข้าสู่หนัดจบลงผู้ปกครองต้องให้ของบางอย่างแก่ปุโรหิต และมารีย์และครอบครัวของเธอกำลังเดินทางและไม่มีทุกสิ่งของพวกเขาต้องการ

²²And when the days of their purification according to the law of Moses were fulfilled, they brought **Him** to Jerusalem, to present to the **Lord**

²²และเมื่อวันสำหรับชำระตัวของพวกเขาตามกฎหมายของโมเสสครบถ้วน พวกเขาได้นำ **พระองค์** มายังเยรูซาเล็ม เพื่อถวาย **พระองค์** ต่อ **พระผู้เป็นเจ้า**

Comments 2:22. As given in Leviticus 12:3-8, the purifying from the blood of Mary continued for 33 more days after the circumcision of the Lord Jesus. When the time according to the law of the Lord was fulfilled, they brought the Lord Jesus to present Him to the Father, the beloved Son in human form has come to

meet the Father. The Father Himself follows the rule that He has given to humans, and His beloved Son must follow that rule as well.

ความเห็น 2:22 ดังที่ไว้ในเลวีนิติ 12:3-8 การชำระโลหิตของมารีย์เป็นไปตั้ง 33 วันหลังจากการเข้าสู่นัดของพระเยซูเจ้า เมื่อเวลาตามที่กฎของพระเจ้าได้ให้จบลง พวกเขาพาพระเยซูและเสนอพระองค์ต่อพระบิดา พระบุตรสุดที่รักในรูปของมนุษย์ได้มาพบพระบิดา พระบิดาพระองค์เองติดตามกฎที่พระองค์ได้ให้แก่มนุษย์ และพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ต้องติดตามกฎนั้นเช่นเดียวกัน

According to this verse, when the days of Mary's purification were complete, Mary came to make an offering for her purification. After she purified herself, she could present the Lord Jesus to the Father. Each one of these activities must have its own offering. These activities most of the time are done in one day, but sometimes the Lord allows them to go beyond one day.

เกี่ยวกับข้อเขียนนี้เอง เมื่อวันแห่งความสะอาดของเธอได้จบลง มารีย์มาและทำการถวายสำหรับความสะอาดของเธอ หลังจากเธอทำความสะอาดเธอเองแล้ว เธอจึงสามารถเสนอพระเยซูต่อพระบิดา การกระทำแต่ละอย่างนี้ต้องมีของถวายของตนเอง ส่วนใหญ่การกระทำนี้จบในวันเดียวกัน แต่บางครั้งพระเจ้าเป็นเจ้าอนุญาตให้มากกว่าหนึ่งวัน

²³(as it is written in the law of the **Lord**, Every male that **opens** a womb shall be called holy to the **Lord**),

²³ (ดังที่มีเขียนไว้ในกฎของ **พระผู้เป็นเจ้า** บุตรชายทุกคนที่เปิดครรภ์ครั้งแรกจะได้รับเรียกว่าบริสุทธิ์ต่อ **พระผู้เป็นเจ้า**)

Comments 2:23. All the firstborn that are males are the Lord's as written in the book of Exodus 13:2, 12. The Lord has fulfilled according to the law of the Lord; His beloved Son has opened the womb and is holy. Even among humans when they look upon Him on earth, He is holy in every direction.

ความเห็น 2:23 เพศผู้แรกที่เกิดทุกอย่างนั้นเป็นของพระผู้เป็นเจ้าดังที่มีเขียนไว้ในอพยพ 13:2, 12 พระผู้เป็นเจ้าได้ให้สำเร็จตามที่กฎของพระผู้เป็นเจ้าได้ให้ไว้ พระบุตรสุดที่รักของพระองค์ได้เปิดครรภ์และบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ แม้ในหมู่มนุษย์เมื่อพวกเขาได้มองยังพระองค์บนโลก พระองค์นั้นศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์ในทุกทาง

²⁴and to offer a sacrifice according to that which is said in the law of the **Lord**, A pair of turtledoves, or two young pigeons.

²⁴ และถวายของบูชาตามที่ได้ออกในกฎของ **พระผู้เป็นเจ้า** คือนกเขาคู่หนึ่ง หรือนกพิราบหนุ่มสองตัว

Comments 2:24. In Leviticus 12:6-8 by the law of the Lord, Mary was supposed to bring a lamb a year old for a burnt offering, and a pigeon or a turtledove for a sin offering for her cleansing. However, if she cannot afford a lamb, then she can offer two turtledoves or two pigeons. This verse tells us that Mary and Joseph offered a pair of turtledoves for Mary's cleansing. In general, this would indicate they are poor, but in their case, we need to consider they were traveling, so, they offered what they could get.

ความเห็น 2:24 ในอพยพ 12:6-8 โดยกฎของพระผู้เป็นเจ้า มารีย์นั้นสมควรที่จะนำลูกแกะอายุหนึ่งปีสำหรับเผาบูชา และนกเขาหรือนกพิราบหนุ่มสำหรับถวายสำหรับบาปสำหรับทำความสะอาดของเธอ ถึงอย่างไรก็ตาม ถ้าเธอไม่สามารถถวายลูกแกะ แล้วเธอสามารถถวายนกพิราบหนุ่มสองตัว หรือนกเขาสองตัว ในข้อนี้เองบอกแก่เราว่ามารีย์และโยเซฟถวายนกพิราบหนุ่มสองตัวสำหรับทำความสะอาดมารีย์ ในกฎทั่วไป สิ่งนี้อาจบอกได้ว่าพวกเขาเหล่านั้น แต่พวกเขาในที่นั้น เราต้องคิดว่าพวกเขากำลังเดินทาง ดังนั้น พวกเขาถวายตามที่พวกเขาสามารถหาได้

²⁵And behold, there was a man in Jerusalem whose name was Simeon; and this man was righteous and devout, **waiting** for the consolation of Israel, and the **Holy Spirit** was upon him.

²⁵ และดูเถิด ในที่นั้นมีผู้ชายคนหนึ่งในเยรูซาเลมชื่อไซมอน และชายผู้นี้เป็นคนถูกต้องและชอบธรรม คอยเวลาที่อิสราเอลจะได้รับการช่วย และ **พระวิญญาณบริสุทธิ์** อยู่บนเขา

Comments 2:25. It may not say much about Simeon, but his name and his actions have been written down in the Bible. The verse has its own meaning, but we need to notice the last part of the verse that says, "and the Holy Spirit was upon him". When the Bible says that the Holy Spirit is upon someone, that will indicate also that the person is righteous before God, and that person is a true worshiper of the Lord.

ความเห็น 2:25 มันอาจจะไม่มีการพูดถึงซีเมียนมากนัก แต่ชื่อของเขาได้มีบันทึกลงในพระคัมภีร์ในข้อนี้มีความหมายในตัวเอง แต่เราควรสังเกตในส่วนท้ายของข้อนี้ที่ว่า “และพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนเขา” เมื่อพระคัมภีร์บอกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนคนบางคนได้หมายความว่าคนนั้นเป็นคนถูกต้องต่อพระเจ้า และคนนั้นนั้นเป็นผู้ที่บูชาต่อพระเจ้าที่แท้จริง

²⁶And it had been revealed to him by the **Holy Spirit**, that he should not see death, before he **should** see the **Christ** of the **Lord**.

²⁶ และได้มีการแจ้งแก่เขาโดย **พระวิญญาณบริสุทธิ์** ว่าเขาจะไม่ตายก่อนที่จะจะได้พบ **พระคริสต์** ของ **องค์พระผู้เป็นเจ้า**

Comments 2:26. Simeon is a blessed man, and he will see Christ before he dies. Even at that time, the Lord was not yet known publicly, but the Holy Spirit had worked in Simeon's heart to wait to meet the Lord. The Bible did not mention for how long Simeon had received the revelation about the coming of the Lord's Christ.

ความเห็น 2:26 ซีเมียนเป็นผู้ชายที่ได้รับพระพร และท่านได้เห็นพระคริสต์ก่อนที่จะตาย ถึงแม้ในเวลานั้น พระผู้เป็นเจ้ายังไม่ได้เป็นที่รู้จักอย่างทั่วไป แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทำงานในใจของซีเมียนที่ได้ออกคอยที่จะพบกับพระผู้เป็นเจ้า พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าจะเวลานานเท่าใดที่ ซีเมียนได้รับการเปิดเผยเกี่ยวกับพระคริสต์เจ้าที่จะมา

²⁷And he came in the **Spirit** into the temple; and when the parents brought in the child **Jesus**, that they might do concerning **Him** after the custom of the law,

²⁷ และเขามาใน **พระวิญญาณ** เข้าสู่ธรรมศาลา และเมื่อผู้ปกครองได้นำเด็ก **พระเยซู** เข้ามา เพื่อพวกเขาจะได้ทำแก่ **พระองค์** ตามขนบธรรมเนียมของกฎ

Comments 2:27. “And he came in the Spirit into the temple”. Simeon was led by the Holy Spirit to come to the temple.

“and when the parents brought in the child Jesus”. This is the most important moment for humans. The God Most High comes to the temple of God in human form; the Savior of the world in human form has come to meet the Father.

ความเห็น 2:27 “และเขาเข้าสู่ธรรมศาลาโดยการนำของพระวิญญาณ” ซีเมียนได้รับการนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเข้ามาในธรรมศาลา

“และเมื่อผู้ปกครองได้นำพระเยซูเข้ามา” นี่เป็นเวลาที่สำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์ พระเจ้าสูงสุดเข้ามาในธรรมศาลาของพระเจ้าในรูปของมนุษย์ พระผู้ช่วยให้รอดของโลกในรูปของมนุษย์ได้มายังพระบิดา

“they might do concerning Him after the custom of the law”. This is a moment when the beloved Son of God received the custom of humans, the custom which the Lord has given to humans to follow. Now the law has been fulfilled with the coming of the beloved Son of God; the law is in Him. Here the Son did as the Father has given as a law for humans, and this is for the Son of man to be received in the law of Moses, as the law of Moses requires to dedicate the baby to the Lord. Because it was a law, and God Himself has come to do as that law required and the beloved Son has fulfilled that law.

“พวกเขาจะได้ทำแก่พระองค์ตามขนบธรรมเนียมของกฎ” ในขณะนี้เมื่อพระบุตรสุดที่รักได้รับประเพณีของมนุษย์ ประเพณีซึ่งพระผู้เป็นเจ้าได้ให้แก่มนุษย์เพื่อทำ เวลานี้กฎได้สำเร็จแล้วด้วยการมาของพระบุตรสุดที่รักกฎอยู่ในพระองค์ ในที่นี้พระบุตรทำกฎที่พระบิดาได้ให้แก่มนุษย์ และในที่นี้บุตรมนุษย์ได้รับในกฎของโมเสส ดังที่กฎของโมเสสได้ขอให้อุทิศถวายทารกแก่พระผู้เป็นเจ้า เพราะมันเป็นกฎ และพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองได้มาทำตามกฎที่มีนั้นและพระบุตรสุดที่รักได้ทำให้กฎนั้นสมบูรณ์

²⁸then he received **Him** into his arms, and blessed **God**, and said,

²⁸ แล้วเมื่อเขาได้รับ **พระองค์** ในอ้อมแขนของเขา และได้ถวายพระพรต่อ **พระผู้เป็นเจ้า** และพูดว่า

Comments 2:28. By the power of the Holy Spirit, Simeon recognized the Lord Jesus, and this happened before the custom offering took place for Jesus' dedication to the Lord. It is important for Simeon to prophesy about the Lord before He was dedicated to the Father. Simeon was a tool for the Lord to show people that even His beloved Son follows the law and completes all the law.

ความเห็น2:28 โดยพระอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซีมัยนจำพระเยซูเจ้าได้ และสิ่งนี้เกิดขึ้นก่อนประเพณีที่จะมอบถวายพระเยซูแก่พระผู้เป็นเจ้า มันเป็นสิ่งสำคัญที่ซีมัยนได้ทำนายเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าก่อนที่จะได้มอบถวายพระองค์แก่พระบิดา ซีมัยนเป็นเครื่องมือสำหรับพระผู้เป็นเจ้าที่จะแสดงแก่ประชาชนว่าแม้แต่พระบุตรสุดที่รักของพระองค์ได้ทำตามกฎและทำให้ทุกกฎนั้นสมบูรณ์

²⁹Now let **You Your** servant depart, **Lord**, According to **Your** word, in peace;

²⁹ในที่สุดถึงเวลาแล้วที่ **พระองค์** ผู้รับใช้ของ **พระองค์** จะจากไป **พระผู้เป็นเจ้า** เกี่ยวกับพระคำรัสของ **พระองค์** ในยามสงบ

³⁰For **my** eyes have seen **Your** salvation,

³⁰สำหรับข้าพเจ้าเองตาได้เห็นความรอดแห่ง **พระเจ้า**

³¹Which **You** have prepared before the face of all peoples;

³¹ซึ่ง **พระองค์** ได้เตรียมไว้ก่อนหน้าของเหล่าประชาชน

Comments 2:29-31. Simeon just wants to confirm to people that the Savior has come.

ความเห็น2:29-31 ซีมอนต้องการที่จะย้ำบอกแก่ประชาชนว่าพระผู้ช่วยให้รอดได้มา

³²A light for revelation to the Gentiles,

And the glory of **Your** people Israel.

³²เป็นแสงสว่างแก่คนต่างชาติ

และสง่าราศีแก่อิสราเอลประชาชนของ **พระองค์**

Comments 2:32. “A light for revelation to the Gentiles”. The beloved Son of God has come to save the Gentiles as well. The Gentiles just need to follow the teaching of the beloved Son of God.

“And the glory of Your people Israel”. There is a difference between saying ‘for revelation’ and ‘the glory’ in this verse. For the Gentiles, the light will open their hearts to accept the Lord Jesus, but the glory of His people means lifting up His people to be separated since Jesus came among His people. For His people, the Lord has put a light shining out to cover them. Because they are His people, and they will always be separated from the rest. But only when they have faith in the beloved Son of God, then will the rest of the people see their light of knowledge.

ความเห็น2:32 “เป็นแสงสว่างแก่คนต่างชาติ” พระบุตรสุดที่รัก ได้มาช่วยเหลือคนต่างชาติให้รอดด้วยเช่นเดียวกัน คนต่างชาติเพียงต้องติดตามพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รัก

“และสง่าราศีแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์” มันมีความแตกต่างระหว่างคำว่า “เป็นแสงสว่าง” และ “สง่าราศี” ในข้อเขียนนี้ สำหรับคนต่างชาติ แสงสว่างจะเปิดใจของพวกเขาให้ยอมรับพระเยซูเจ้า แต่สง่าราศีสำหรับประชาชนของพระองค์เหมือนดังว่ายกประชาชนของพระองค์ขึ้นแยกออกไป พระเยซูมาในหมู่ประชาชนของพระองค์ สำหรับประชาชนของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าได้ใส่แสงสว่างให้ส่องออกมาเพื่อครอบคลุมพวกเขา เพราะพวกเขา คือประชาชนของพระองค์และตลอดเวลาพวกเขาจะแยกออกมาจากคนทั้งหลาย เพียงแต่พวกเขาต้องมีความเชื่อในพระบุตรสุดที่รัก แล้วคนอื่นๆ จะได้เห็นแสงสว่างจากความรู้ของพวกเขา

³³And **His** father and mother were marvelling at the things which were spoken concerning **Him**;

³³และบิดาของ **พระองค์** และมารดามีความประหลาดใจเกี่ยวกับในสิ่งซึ่งได้พูดถึงเกี่ยวกับ **พระองค์**

Comments 2:33. His earthly family were doing for Him as the earthly requirement to do, and the Lord Himself also came to fulfil that law.

ความเห็น2:33 ครอบครัวทางโลกของพระองค์ทำให้สำหรับพระองค์ตามทางที่โลกเรียกให้ทำ และพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองด้วยกันมาเพื่อให้อำนาจสมบูรณ์

³⁴and Simeon blessed them, and said to Mary **His** mother: Behold, this **Child** is set for the falling and the rising of many in Israel; and for a sign spoken against;

³⁴และซีมอนอวยพรพวกเขา และกล่าวกับมารีย์มารดาของ **พระองค์** ดูเถิด **เด็ก** คนนี้ได้ถูกตั้งไว้สำหรับการล้มลงและยกขึ้นของหลายคนในอิสราเอล และสำหรับหมายสำคัญซึ่งคนพูดต่อต้าน

Comments 2:34. “Simeon blessed them, and said to Mary His mother”. Mary herself does need this encouragement. For her, hearing all the talking about Jesus will make her gain peace in her heart.

“this Child is set for the falling and the rising of many in Israel”. The Beloved Son of God Himself will be the cause of rising and falling among His people. For the rising of His people, when they look upon the Son of God, and their hearts are open to accepting His authority above them all, the peace from God will occupy their hearts and even when their life is difficult, they will still have that peace. For the falling of His people, when His own people have rejected the Lord of life, the suffering of the physical and heart will be more than what they can tell their own kinsmen and it will be hard to bear.

ความเห็น2:34 “ไซมอนอวยพรพวกเขา และกล่าวกับมารีย์มารดาของพระองค์” มารีย์เธอเองมีความต้องการของการสนับสนุนนี้ สำหรับเธอ ได้ยินสิ่งทั้งหลายที่พูดถึงเกี่ยวกับพระเยซูจะทำให้เธอมีความสงบเพิ่มขึ้นในใจของเธอ

“เด็กคนนี้ได้ถูกตั้งไว้สำหรับการล้มลงและยกขึ้นของหลายคนในอิสราเอล” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองจะเป็นเหตุให้ลุกขึ้นและล้มลงในหมู่ประชาชนของพระองค์ สำหรับการยกขึ้นของประชาชนของพระองค์ เมื่อพวกเขาได้มองยังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และใจของพวกเขาได้เปิดเพื่อยอมรับพระอำนาจของพระองค์เหนือพวกเขาทั้งหมด ความสงบสุขจากพระเจ้าจะครอบคลุมใจของพวกเขาและถึงแม้ว่าเมื่อชีวิตของพวกเขามีความยากลำบาก พวกเขาจะยังคงมีความสงบสุขนั้น สำหรับการล้มลง สำหรับประชาชนของพระองค์เมื่อประชาชนของพระองค์ที่ได้ปฏิเสธพระเจ้าแห่งชีวิต ความทรมานของร่างกายและใจจะมีมากเกินกว่าที่พวกเขาสามารถบอกแก่ญาติพี่น้องของเขาเองและมันจะหนักที่จะแบก

“and for a sign spoken against”. When people speak against the beloved Son of God’s birth, death and resurrection, all these signs they will talk against and blaspheme against. But when they talk against these signs, deep inside their hearts they will blaspheme against the Three in One, not just the Son alone, but against all Three in One.

“และสำหรับหมายสำคัญซึ่งคนพูดต่อต้าน” เมื่อประชาชนพูดต่อต้านการเกิดของพระบุตรสุดที่รัก การตายและการฟื้นคืนชีพ สัญญาณเหล่านี้พวกเขาจะพูดต่อต้านและกล่าวลบหลู่ แต่เมื่อพวกเขาพูดต่อต้านสิ่งเหล่านี้ ลึกในใจของพวกเขาที่พวกเขาได้ลบหลู่ต่อต้านพระองค์ทั้งสามในหนึ่ง ไม่ใช่เพียงแค่พระบุตรตามลำพัง แต่ต่อต้านพระองค์ทั้งสามในหนึ่ง

³⁵yes and a sword **will** pierce through **your** own soul; **so** that thoughts out of many hearts may be revealed.

³⁶ใช่แล้วและดาบจะทิ่มทะลุวิญญาณของท่านเอง เพื่อความคิดแห่งใจของคนจำนวนมากจะเป็นที่เปิดเผย

Comments 2:35. For Mary herself, when she hears people talking against her Son, it is like a sword itself piercing through her soul. The hurt of Mary as a mother is beyond what words can tell. The thoughts of many people against the Holy Son will be revealed to her ears, and Mary as a mother will hear them all.

Note that Simeon was not mentioned as a prophet, just as a righteous man used by the Holy Spirit.

ความเห็น2:35 สำหรับมารีย์เธอเอง เมื่อเธอได้ยินประชาชนพูดต่อต้านพระบุตรของเธอเอง มันเหมือนดาบเองที่ได้ทิ่มแทงทะลุวิญญาณของเธอ ความเจ็บของมารีย์ผู้เป็นแม่นั้นมากเกินกว่าคำพูดสามารถบอกได้ ความคิดของคนหลายคนต่อต้านพระบุตรที่ศักดิ์สิทธิ์จะเข้าสู่หูของเธอ และมารีย์ผู้เป็นแม่จะได้ยินมันทั้งหมด

สังเกตดูด้วยว่าไซมอนนั้นไม่ได้รับกล่าวถึงว่าเป็นศาสดาพยากรณ์ เพียงแค่ผู้ที่ถูกต้องได้ถูกใช้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

³⁶And there was Anna, a prophetess, the daughter of Phanuel, of the tribe of Asher (she was of a great age, having lived with a husband seven years from her virginity,

³⁶และในเวลานั้นมีผู้หญิงชื่ออานนา ศาสดาพยากรณ์หญิง บุตรสาวของฟานูเอล แห่งตระกูลของอาเชอร์ (เธอเป็นคนสูงอายุ ได้อยู่ร่วมกับสามีเจ็ดปีจากความเป็นสาวพรหมจรรย์

³⁷and she **was** a widow **until eighty-four years**), who departed not from the temple, worshipping with fasting and supplications night and day.

³⁷และเธอเป็นหญิงม่ายจนถึงอายุแปดสิบสี่ปี) ผู้ซึ่งไม่เคยแยกไปจากธรรมศาลา บูชาด้วยการอดอาหารและสวดภาวนาทั้งกลางคืนและกลางวัน

Comments 2:36-37. The information about Anna is given for a reason. Her role may not be mentioned many times, but this prophetess has gained knowledge about the beloved Son of God, and she will reveal it to His people.

ความเห็น 2:36-37 ได้มีสาเหตุต่อการให้รายละเอียดเกี่ยวกับอันนา เกี่ยวกับเธออาจจะไม่ได้กล่าวถึงหลายครั้ง แต่ศาสดาพยากรณ์หญิงคนนี้ได้รับความรู้เกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และเธอจะแสดงออกให้แก่ประชาชนของพระองค์

Q: In these verses we are given the lineage of Anna. However, the Bible is silent about Mary's lineage. What is the reason for this? **A:** Mary's lineage cannot be told further because people will link her lineage to the Lord in the wrong way. People will find a way to worship her lineage instead of the true Father.

คำถาม ในข้อนี้เราได้รับการบอกถึงวงศ์ญาติของอันนา อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเกี่ยวกับวงศ์ญาติของมารีย์ มีเหตุผลใดสำหรับสิ่งนี้?

คำตอบ วงศ์ญาติของมารีย์ไม่สามารถบอกได้มากไปกว่านี้เพราะประชาชนจะเชื่อมโยงวงศ์ญาติของเธอยังพระผู้เป็นเจ้าไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ประชาชนจะหาทางเพื่อบูชาวงศ์ญาติของเธอแทนที่ของพระบิดาที่แท้จริง

³⁸And coming up at that hour she gave thanks to **God** and spoke concerning **Him** to all those that were waiting for the redemption of Jerusalem.

³⁸และเข้ามาในเวลานั้นเธอกราบขอบพระคุณต่อ **พระผู้เป็นเจ้า** และพูดถึง **พระองค์** แก่คนทั้งหลายซึ่งกำลังรอคอยการไถ่สำหรับเยรูซาเล็ม

Comments 2:38. We are given the lineage of Anna and information about her life, but the Bible does not record her words that she spoke about Jesus. Anna had told people at that time about the redemption of Israel, but people also ignored her words. If it has written down what she has said, people will try to make another book, and compare her book with the Holy Bible, and this will create much division among believers. The duty of Anna was to tell in that time, but not for further generations. For doing her duty towards her people, the Lord honors her by mentioning her name and her story in the Bible. Also, the Lord has told us she was a prophetess.

ความเห็น 2:38 เราได้รับการบอกเกี่ยวกับวงศ์ญาติของอันนาและรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตของเธอ แต่พระคัมภีร์ไม่ได้บันทึกคำที่เธอได้พูดถึงเกี่ยวกับพระเยซู อันนาได้บอกแก่ประชาชนในเวลานั้นเกี่ยวกับการช่วยให้รอดของอิสราเอล แต่ประชาชนไม่สนใจต่อคำของเธอ ถ้ามันได้มีการบันทึกไว้สิ่งที่เธอได้บอก ประชาชนจะพยายามทำหนังสือเล่มอื่น และเปรียบเทียบหนังสือของเธอกับพระคัมภีร์อันสูงส่ง และสิ่งนี้จะสร้างความแตกแยกในหมู่ผู้ที่มีความเชื่อ หน้าที่ของอันนาคือบอกในเวลานั้น แต่ไม่ใช่สำหรับคนในยุคต่อมา สำหรับทำหน้าที่ของเธอต่อประชาชนของเธอ พระผู้เป็นเจ้าได้ยกย่องเธอโดยชื่อของเธอได้มีบอกไว้และเรื่องราวของเธอในพระคัมภีร์ ด้วยกัน พระผู้เป็นเจ้าได้บอกไว้เธอคือศาสดาพยากรณ์หญิง

“coming up at that hour”. This means that Anna came at the time of the Lord's dedication in the temple.

“เข้ามาในเวลานั้น” ในที่นี้หมายความว่าอันนาได้มาในเวลาของการถวายตัวชีวิตของพระผู้เป็นเจ้าในธรรมศาลา

“spoke concerning Him to all those that were waiting for the redemption of Jerusalem”. Anna, because she has been selected as a prophetess, her duty is to tell people about the Messiah who is coming to redeem His people. Anna will go out and tell all, but only those that have been called will listen to the voice of Anna. Being a prophetess, she has told people many things about the beloved Son of God.

Note that Simeon was not mentioned as a prophet, just as a righteous man used by the Holy Spirit.

“พูดถึงพระองค์แก่คนทั้งหลายซึ่งกำลังรอคอยการไถ่สำหรับเยรูซาเล็ม” เพราะอันนาได้รับเลือกให้เป็นศาสดาพยากรณ์หญิง หน้าที่ของเธอเพื่อบอกเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งจะมาไถ่ประชาชนของพระองค์ อันนาจะออกไปและบอกแก่ทุกคน แต่มีเพียงพวกที่ได้ถูกเรียกจะฟังเสียงของอันนา เป็นศาสดาพยากรณ์หญิง เธอได้บอกประชาชนหลายอย่างเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

สังเกตว่าไซมอนนั้นไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นศาสดาพยากรณ์ เพียงชายที่ถูกตั้งที่ได้ถูกใช้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

³⁹And when they had accomplished everything according to the law of the **Lord**, they returned into Galilee, to their own city Nazareth.

³⁹และเมื่อพวกเขาได้ทำทุกสิ่งสำเร็จตามกฎของ **พระผู้เป็นเจ้า** พวกเขากลับไปยังกาลิลี ที่นาซาเร็จเมืองของพวกเขา

Comments 2:39. “when they had accomplished everything according to the law of the Lord, they returned into Galilee ...”. Within this verse there is a gap of time and places.

The family did not return immediately to Nazareth, but they traveled around for a period of time, as shown in Matthew chapter 2, before they settled in Nazareth as specified in Luke 2:39b and Matthew 2:23. In each gospel there is a unique time described, but if we put each gospel in a timeline then we will be able to fill up the gaps of time. Each Gospel has its own purpose for people. According to the Gospel of Matthew, the family traveled to other places for a period of time before they settled in Nazareth. See Matthew 2:1-23 for

the timeline related to the Child Jesus and family travels in and around Bethlehem before settling in Nazareth.

ความเห็น 2:39 “เมื่อพวกเขาได้ทำทุกสิ่งสำเร็จตามกฎของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขากลับไปยังกาลิลี...” ภายในข้อเขียนนี้มีช่วงว่างของเวลาและสถานที่

ครอบครัวไม่ได้เดินทางกลับยังนาซาเร็ททันที แต่พวกเขาเดินทางไปรอบๆ เป็นเวลาหนึ่งก่อนที่พวกเขาจะปักหลักลงที่นาซาเร็ทตามที่ได้ออกในลูกา 2:39 และมัทธิว 2:23 ในพระคำเขียนแต่ละเล่มมีเวลาเฉพาะที่ได้พูดถึง แต่ถ้าเราวางพระคำเขียนแต่ละเล่มในช่วงเวลาแล้วเราจะสามารถเติมช่วงว่างของเวลา เนื่องด้วยพระหนังสือของมัทธิวครอบครัวได้เดินทางไปยังอีกที่หนึ่งเป็นเวลาช่วงหนึ่งก่อนที่พวกเขาจะตั้งหลักในนาซาเร็ท มอสมัทธิว 2:1-23 สำหรับช่วงเวลาเกี่ยวกับพระเยซูและครอบครัวเดินทางภายในและรอบๆ เบทเลเฮมก่อนที่จะตั้งหลักลงที่นาซาเร็ท

As Jesus and His family are traveling, it takes them longer than normal to go to their destination in Nazareth. They cannot travel straight to where they want, because at that time, the Lord Jesus is still young, and they must try to avoid people as well to make sure that they are not followed by someone else to harm them. In Bethlehem, they did not stay in their own house. Jesus and His family traveled most of the time. Mainly because of fear, it makes them never stay long in any place. Because Mary was fearful of the safety of the beloved Son of God, she could not stay peacefully in one place.

Note that neither Gospel mentions the exact time, it will always use the term about. In each period of time, it could mean a short or a long period of time to stay in one place. And when the Lord guided the wisemen, He used the star to guide them.

ตั้งที่พระเยซูและครอบครัวเดินทาง พวกเขาใช้เวลานานมากกว่าปกติเพื่อไปยังจุดหมายของพวกเขานาซาเร็ท พวกเขาไม่สามารถเดินทางไปโดยตรงยังที่ที่พวกเขาต้องการ เพราะในเวลานั้นพระเยซูยังเด็กมาก และพวกเขาต้องหลีกเลี่ยงผู้คนด้วยเพื่อให้ความมั่นใจว่าไม่ถูกติดตามโดยคนอื่นที่อาจจะทำร้ายพวกเขา ในเบทเลเฮมพวกเขาไม่ได้อยู่ในบ้านของพวกเขา พระเยซูและครอบครัวของพระองค์เดินทางอยู่เกือบตลอดเวลา ส่วนใหญ่เพราะความกลัว มันทำให้พวกเขาไม่เคยได้พักนานในที่ใด เพราะมารีย์นั้นมีความกลัวต่อความปลอดภัยของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าดังนั้นเธอจึงไม่สามารถพักอยู่ในที่ใดอย่างสงบ

สังเกตด้วยว่าไม่มีพระหนังสือเล่มใดบอกเวลาแน่นอน มันตลอดเวลาจะใช้คำว่าช่วงเวลา ในแต่ละช่วงเวลา มันอาจจะหมายถึงช่วงเวลาสั้นๆ หรือช่วงเวลาหนึ่งที่จะอยู่ในที่หนึ่ง และเมื่อพระผู้เป็นเจ้านำเหล่านักปราชญ์ พระองค์ใช้ดาวนำทางพวกเขา

⁴⁰And the **Child** grew, and **became** strong, **being** filled with wisdom, and the grace of **God** was upon **Him**.

⁴⁰และ **เด็ก** ได้เติบโต และด้วยความแข็งแรง เติบโตด้วยสติปัญญา และพระคุณของ **พระผู้เป็นเจ้า** อยู่เหนือ **พระองค์**

Comments 2:40. In this verse, it says clearly that the grace of God was upon Jesus. All the work will be done through the Holy Spirit, not only the work in this verse alone, the work that will come on the way, all the decisions and interactions related to Jesus will be guided through the Holy Spirit.

ความเห็น 2:40 ในข้อนี้ มันได้ออกอย่างชัดเจนว่าพระเกียรติของพระเจ้านั้นอยู่ต่อพระเยซู งานทุกอย่างจะทำโดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่เพียงแต่ในงานในข้อนี้เท่านั้น งานนั้นที่จะมาในภายหลัง การตัดสินใจและการกระทำเกี่ยวกับพระเยซูจะถูกนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“And the Child grew, and became strong”. Strong in this place means strong in two ways, physically and spiritually.

“และเด็กได้เติบโต และด้วยความแข็งแรง” แข็งแรงในที่นี้มีสองความหมาย ร่างกายและทางจิตวิญญาณ

“being filled with wisdom”. The beloved Son of God let the Holy Spirit from the Father to lead Him and do the work for the Father. Humans will use intelligence, but for the Lord in His humanity, when He lets the Holy Spirit lead Him, His mind will have received the idea of thinking and will convince His heart to do what is right and pleasing to the Father.

“เติบโตด้วยสติปัญญา” พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าถูกนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาเพื่อนำพระองค์และทำงานสำหรับพระบิดา มนุษย์จะใช้ความฉลาด แต่สำหรับพระผู้เป็นเจ้าในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ เมื่อพระองค์ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์นำทางพระองค์ ความคิดของพระองค์จะได้รับทางในการคิดและใจของพระองค์จะทำสิ่งที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับต่อพระบิดา

⁴¹And **His** parents went every year to Jerusalem at the feast of the **Passover**.

⁴¹และผู้ปกครองของ **พระองค์** ได้ไปทุกปียังเยรูซาเลมในเทศกาลปัสกา

Comments 2:41. The Lord's Passover was held at twilight, the day before the Feast of Unleavened Bread (See Leviticus 23:5-6). In this verse we have the proof showing that both, Mary and Joseph, have been taught in the way of the Lord. Because the verse told us every year they go, this is the support showing their piety.

ความเห็น2:41 ปีสถาของพระผู้เป็นเจ้านั้นได้ถือเมื่อใกล้ค่ำ ก่อนวันขนมปังไร้เชื้อ(มองเลวีนิติ23:5-6) ในข้อนี้คือข้อพิสูจน์ว่าทั้งสอง มารีย์และโยเซฟ ได้รับการสอนในทางของพระผู้เป็นเจ้า เพราะในข้อเขียนได้บอกแก่เราว่าทุกปีพวกเขาไป สิ่งนี้สนับสนุนถึงความมีปัญญาของพวกเขา

⁴²And when **He** was twelve years, they went up **according to** the custom of the feast;

⁴²และเมื่อ **พระองค์** มีอายุประมาณสิบสองปี พวกเขาได้ขึ้นไปตามธรรมเนียมของเทศกาล

Comments 2:42. “And when He was twelve years”. This is also a turning point in time for the Lord Himself. At this point in time, Mary and His earthly family will notice in their hearts who Jesus truly is in human form. “they went up according to the custom of the feast”. The family went up for worship, and every time the Lord was traveling with them in a group.

ความเห็น2:42 " และเมื่อพระองค์มีอายุประมาณสิบสองปี" นี้ด้วยกันคือจุดหันกลับของเวลาสำหรับพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง ในจุดนี้ของเวลา มารีย์และครอบครัวทางโลกของพระองค์จะสังเกตเห็นใจของพวกเขาว่าพระเยซูคือใครในรูปมนุษย์

"พวกเขาได้ขึ้นไปตามธรรมเนียมของเทศกาล" ครอบครัวขึ้นไปสำหรับบูชา และในทุกครั้งพระผู้เป็นเจ้าด้วยกันได้เดินทางไปกับพวกเขาเป็นกลุ่ม

⁴³and when they had fulfilled the days, **in their** returning, the boy **Jesus** tarried behind in Jerusalem; but **His** parents knew it not;

⁴³และเมื่อครบกำหนดวัน เมื่อพวกเขาเดินทางกลับ เด็กชาย **พระเยซู** อยู่เบื้องหลังในเยรูซาเล็ม แต่ผู้ปกครองของ **พระองค์** ไม่ได้รู้

Comments 2:43. “and when they had fulfilled the days”. This refers to the fulfillment of the days as described by the Feast of Passover and the Feast of the Unleavened Bread. Notice the term days, not one day to do according to the custom, but more days they all are busy doing worship (Leviticus 23:5-6).

“in their returning, the boy Jesus tarried behind in Jerusalem”. The beloved Son of God Himself has the duty to fulfill by worshiping the Father. Because of this, it made the Lord separate Himself and that is why the Bible uses the term ‘tarried behind’.

ความเห็น2:43 " และเมื่อครบกำหนดวัน" ในที่นี้หมายถึงวันที่ได้มีบอกไว้โดยเทศกาลปัสกาและขนมปังไร้เชื้อ สังเกตคำว่าวัน ไม่ใช่หนึ่งวันที่ทำตามประเพณี แต่หลายวันพวกเขามีความวุ่นวายตลอดเวลาในการทำบูชา (เลวีนิติ23:5-6)

"เมื่อพวกเขาเดินทางกลับ เด็กชายพระเยซูอยู่เบื้องหลังในเยรูซาเล็ม" พระบุตรสุดที่รักพระองค์เองมีหน้าที่ที่ต้องทำในการบูชาพระบิดา เพราะสิ่งนี้ มันทำให้พระผู้เป็นเจ้าแยกตัวของพระองค์เองและนั่นคือทำไมพระคำก็ใช้คำว่า"อยู่เบื้องหลัง"

“but His parents knew it not”. **Q:** Why did not the Lord Jesus inform His earthly family about staying behind in the temple? **A:** The Lord did not inform His earthly family because Mary herself had been busy and her mind was occupied at that point (See verse 44). But the beloved Son of God needed to glorify the Father and that is why He tarried behind alone. Jesus always knows who His true Father is.

"แต่ผู้ปกครองของพระองค์ไม่ได้รู้" คำถาม ทำไมพระเยซูเจ้าไม่ได้บอกครอบครัวทางโลกของพระองค์เกี่ยวกับการอยู่เบื้องหลังในธรรมศาลา?

คำตอบ พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้บอกครอบครัวทางโลกของพระองค์เพราะมารีย์เธอเองนั้นยุ่งอยู่และความคิดของเธอที่มุ่งอยู่ในบางอย่างในเวลานั้น (มองข้อ44) แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องการที่จะบูชาพระบิดาและนั่นคือเหตุผลทำไมพระองค์จึงอยู่เบื้องหลังตามลำพัง ตลอดเวลาพระเยซูรู้ว่าใครคือพระบิดาที่แท้จริงของพระองค์

⁴⁴but supposing **Him** to be in **their** company, they went a day's journey, and sought for **Him** among their **kinsfolks** and **acquaintances**;

⁴⁴แต่คิดว่า **พระองค์** อยู่ในกลุ่มคนด้วยกัน พวกเขาได้ออกเดินทาง และพวกเขาได้แสวงหา **พระองค์** ในกลุ่มญาติของพวกเขาและกลุ่มคน

Comments 2:44. This verse shows us that Jesus' earthly family were occupied and busy with their worldly things. The verse shows distinctly that Mary's thoughts were not on the Lord and her mind was also occupied with worldly things, and she was not concerned about her Child.

ความเห็น 2:44 ในข้อนี้ได้แสดงว่าครอบครัวทางโลกของพระเยซูนั้นไม่ว่างและยุ่งอยู่กับสิ่งทางโลก ข้อนี้ได้แสดงอย่างชัดเจนว่าความคิดของมารีย์นั้นไม่ได้อยู่กับพระผู้เป็นเจ้าและดว้ยกันเธอคิดถึงอยู่กับสิ่งทางโลก และเธอไม่ได้เป็นห่วงเกี่ยวกับบุตรของเธอ

“they went a day's journey”. Mary, as a mother, and entrusted by the Father to take care of His beloved Son, ignored in her heart to look for her Child before leaving. She was concerned with earthly things and not about her own duty towards her Child.

“พวกเขาได้ออกเดินทางไปหนึ่งวัน” มารีย์ ผู้เป็นมารดา และได้รับความไว้วางใจจากพระผู้เป็นเจ้าให้ดูแลพระบุตรสุดที่รัก ไม่สนใจที่จะมองหาบุตรของเธอก่อนที่จะจากไป เธอให้ความสนใจต่อสิ่งของโลกและไม่สนใจต่อหน้าที่เกี่ยวกับบุตรของเธอ

⁴⁵and when they found **Him** not, they returned to Jerusalem, seeking **Him**.

⁴⁵และเมื่อพวกเขาหา **พระองค์** ไม่พบ พวกเขาเดินทางกลับไปอีกยังเยรูซาเลม เพื่อแสวงหา **พระองค์**

Comments 2:45. In this verse, we can see that they returned to Jerusalem after what happened because of their lack of duty. For that length of time (see verse 46) a human child could be in danger, but this is also the beloved Son of God, and they have neglected Him. Humans forget even their own child, but the Lord God Almighty never forgets His children.

ความเห็น 2:45 ในข้อนี้ เราสามารถเห็นได้ว่าพวกเขาหันกลับหลังจากมีสิ่งได้เกิดขึ้นเพราะขาดหน้าที่ของพวกเขา สำหรับช่วงเวลาเหล่านี้ (มองข้อ 46) เด็กมนุษย์อาจตกอยู่ในอันตราย แต่ในที่นี้ดว้ยกันพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และพวกเขาได้ละเลยพระองค์ มนุษย์ลืมบุตรของตนเอง แต่พระผู้เป็นเจ้าสูงสุดไม่เคยลืมเด็กของพระองค์

⁴⁶And it came to pass, after three days they found **Him** in the temple, sitting in the midst of the teachers, both hearing them and **questioning** them.

⁴⁶และเมื่อเวลาผ่านไป หลังจากสามวันพวกเขาพบ **พระองค์** ในธรรมศาลา นั่งอยู่ในหมู่พวกอาจารย์ ทั้งฟังพวกเขาและถามคำถามต่อพวกเขา

Comments 2:46. “And it came to pass, after three days”. Think as well, this Child is still young, the beloved Son of God in human form has been left alone for this length of time. ‘Three days’ in this verse refers to three days of searching for Him. In all, we can say that Jesus was separated from them for more than three days.

ความเห็น 2:46 “และเมื่อเวลาผ่านไป หลังจากสามวัน” คิดให้ดี เด็กคนนี้ยังเยาว์วัยอยู่ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในสภาพของมนุษย์ได้ถูกทิ้งไว้ตามลำพังเป็นเวลานานเช่นนี้ “สามวัน” ในข้อนี้หมายถึงสามวันที่เสาะหาพระองค์ ในจำนวนทั้งหมด เราสามารถพูดได้ว่าพระเยซูได้แยกไปจากพวกเขา มากกว่าสามวัน

“they found Him in the temple, sitting in the midst of the teachers, both hearing them and questioning them”. At this moment in time, we all should realize that the Lord of life, as a young Child, has performed His duty as an adult. The Child Jesus has magnified the work of the Father in the midst of humans. The beloved Son of God at a young age has full power as an adult. He knew His early family would come back to search for Him. But that was the time for Him to follow the Father as well. The time alone with humans in the temple also has showed to all humans that as a young Child He had performed His duty as the Teacher. Being left alone by an earthy family does not stop the work of God.

“พวกเขาพบพระองค์ในธรรมศาลา นั่งอยู่ในหมู่พวกอาจารย์ ทั้งฟังพวกเขา และถามคำถามต่อพวกเขา” ในเวลานี้เราควรจะตระหนักดีว่าพระผู้เป็นเจ้าของชีวิต ในชีวิตของมนุษย์เป็นเด็ก ได้ทำหน้าที่ของผู้ใหญ่ เด็กพระเยซูได้เพิ่มพูนงานของพระบิดาไปในท่ามกลางมนุษย์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าขณะเยาว์วัยมีอำนาจเหมือนกับผู้ใหญ่ พระองค์รู้ว่าครอบครัวทางโลกของพระองค์จะกลับมาเพื่อเสาะหาพระองค์ แต่เวลานั้นเป็นสำหรับพระองค์เพื่อติดตามพระบิดาด้วยเช่นกัน เวลาตามลำพังกับมนุษย์ในธรรมศาลาดว้ยกันได้แสดงให้เห็นมนุษย์ทั้งหมดเห็นว่าถึงเป็นเด็กพระองค์ได้ทำหน้าที่ของพระองค์คืออาจารย์ ถูกทั้งไว้ตามลำพังโดยครอบครัวทางโลกไม่ได้หยุดการทำงานของพระเจ้า

⁴⁷And all **those hearing Him** were amazed at **His** understanding and answers.

⁴⁷และทุกคนที่ได้ยิน **พระองค์** ต่างมีความประหลาดใจในความเข้าใจของ **พระองค์** และต่อการตอบ

Comments 2:46-47. These verses tell many things to people. Jesus was sitting among the teachers of humans, and they were all amazed at His understanding and answers. The beloved Son of God has performed His duty as a Savior of the world by listening and answering questions.

ความเห็น 2:46-47 ในข้อนี้ ได้บอกหลายสิ่งแก่ประชาชน พระเยซูนั่งอยู่ในหมู่อาจารย์ของมนุษย์ และพวกเขามีความประหลาดใจต่อความเข้าใจของพระองค์และการตอบ พระบุตรสุดที่รักได้ทำหน้าที่แห่งการช่วยให้รอดของโลกโดยการฟังและการตอบคำถาม

⁴⁸And when they saw **Him**, they were astonished; and **His** mother said **to Him, Child**, why **have You** thus **done to us?** behold, **Your** father and I sought **You** distressing.

⁴⁸และเมื่อพวกเขาพบ **พระองค์** พวกเขาที่มีความประหลาดใจ และมารดาของ **พระองค์** พูดต่อ **พระองค์** บุตรชาย ทำไม **พระองค์** ท่าน จึงทำเช่นนี้ต่อพวกเรา? ดูเถิด บิดาของ **พระองค์** และข้าพเจ้าได้เสาะหา **พระองค์** ด้วยความเป็นห่วง

Comments 2:48. “And when they saw Him, they were astonished”. In this place, Mary and Joseph are starting to realize whom they are dealing with now.

ความเห็น 2:48 “และเมื่อพวกเขาพบพระองค์ พวกเขาที่มีความประหลาดใจ” ในที่นี้ มารีย์และโยเซฟได้เริ่มตระหนักว่าใครที่พวกเขาได้ทำด้วยในเวลา

“His mother said to Him, Child, why have You thus done to us?” For Mary herself to try not to have the guilty feeling in her heart of leaving Him alone, her human nature has played a big role here. Mary in her heart tried to find someone else to blame instead of herself.

“มารดาของพระองค์พูดต่อพระองค์ บุตรชาย ทำไมพระองค์ท่านจึงทำเช่นนี้ต่อพวกเรา?” สำหรับมารีย์เองได้พยายามที่จะไม่รู้สึกผิดในใจของเธอที่ทิ้งพระองค์ไว้ตามลำพัง ธรรมชาติของมนุษย์ของเธอได้เล่นในที่นี้ ในใจของเธอ มารีย์ในใจของเธอพยายามหาคนอื่นเพื่อรับผิดชอบที่จะตำหนิตัวเอง

“Your father and I sought You distressing”. We must remember that Joseph has played a role as an earthly father in taking care of the Lord Jesus at this time. But the distress feeling has come after their own mistake, and it is natural to refuse to accept their mistakes.

“บิดาของพระองค์และข้าพเจ้าได้เสาะหาพระองค์ ด้วยความเป็นห่วง” เราต้องจำไว้ด้วยว่าโยเซฟในที่นี้ได้เป็นบิดาทางโลกเพื่อดูแลพระเยซูเจ้าในเวลา นี้ แต่ความรู้สึกเป็นห่วงได้เข้ามาหลังจากพวกเขาได้ทำความผิด และมันเป็นสิ่งธรรมดาที่จะไม่ยอมรับความผิดของพวกเขาเอง

⁴⁹And **He** said **to them, Why were you seeking Me?** Knew **you** not that **I** must be in **My Father's** house?

⁴⁹และ **พระองค์** ตอบต่อพวกเขาว่า ทำไมพวกท่านจึงเสาะหา **ข้าพเจ้า**? พวกท่านไม่รู้หรือว่า **ข้าพเจ้า** ต้องอยู่ในบ้านของ **พระบิดาของข้าพเจ้า**?

Comments 2:49. “Why were you seeking Me?” In this question, Jesus has asked His caretakers directly, meaning looking for Me, but you have left Me behind. As for all of us humans, the Lord has given the book of life, but so few are searching for what the Lord teaches. But, after something bad happens, then we come and ask, “where are you, Lord?”

ความเห็น 2:49 “ทำไมพวกท่านจึงเสาะหาข้าพเจ้า?” ในคำถามนี้ พระเยซูได้ถามผู้ดูแลของพระองค์โดยตรง ในความหมายว่าเสาะหาฉัน แต่ท่านได้ทิ้งฉันไว้เบื้องหลัง ดังพวกเรามนุษย์ทุกคน พระผู้เป็นเจ้าได้ให้พระหนังสือของชีวิต แต่มีคนเพียงจำนวนน้อยที่เสาะหาว่าพระผู้เป็นเจ้าได้บอกว่าจะไร แต่หลังจากมีสิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้น แล้วเรามาและถามว่าพระผู้เป็นเจ้านั้นได้อยู่ที่ไหน?

“knew you not that I must be in My Father's house?” Here, the Lord has told Mary to remember how she conceived Him, and bring Mary back to her place where she knows in her heart who Jesus is. As the verse has said, ‘My Father’s house’ is to make Mary remember who His true Father is.

“พวกท่านไม่รู้หรือว่าข้าพเจ้าต้องอยู่ในบ้านของพระบิดาของข้าพเจ้า?” ในที่นี้พระผู้เป็นเจ้าได้บอกแก่มารีย์ให้นึกถึงว่าเธอได้ตั้งครรภ์พระองค์ได้อย่างไร และพามารีย์กลับมายังที่ของเธอซึ่งเธอรู้ภายในใจของเธอว่าพระเยซูคือใคร ดังที่ในข้อนี้ได้บอก “บ้านของพระบิดาของข้าพเจ้า” นี้ทำให้มารีย์จำได้ว่าใครคือพระบิดาที่แท้จริงของพระองค์

⁵⁰And they understood not the saying **that He spoke** to them.

⁵⁰และพวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งซึ่ง **พระองค์** ได้พูดแก่พวกเขา

Comments 2:50. Mary herself is human, as all humans on earth would be. She forgot whom she gave birth to, the beloved Son of God, and that is the saying they cannot understand.

ความเห็น 2:50 มารีย์เองเป็นมนุษย์ เหมือนมนุษย์ทั้งหลายบนโลกนี้ เธอได้ลืมว่าใครที่เธอได้คลอดออกมา พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และนั่นคือสิ่งที่ได้พูดนี้พวกเขาไม่สามารถเข้าใจ

⁵¹And **He** went down with them and came to Nazareth, and **He** was subject to them. And **His** mother kept all these matters in her heart.

⁵¹และ **พระองค์** ไปด้วยกับพวกเขาและมาถึงนาซาเร็จ และ **พระองค์** อยู๋ภายใต้การปกครองของพวกเขา และมารดาของ **พระองค์** เก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในใจของเธอ

Comments 2:51. “And He went down with them and came to Nazareth.” The beloved Son of God, in human form, is also obeying His earthly family as well.

ความเห็น 2:51 “และพระองค์ไปด้วยกับพวกเขาและมาถึงนาซาเร็จ” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ในรูปของมนุษย์ ด้วยกันได้เชื่อฟังครอบครัวทางโลกของพระองค์เป็นอย่างดี

“and He was subject to them.” Jesus went and lived with them as the good son would be in human eyes.

“และพระองค์อยู๋ภายใต้การปกครองของพวกเขา” พระเยซูไปและอยู่กับพวกเขาดังเป็นบุตรที่ดีในสายตาของมนุษย์

“and His mother kept all these matters in her heart.” Mary never understood anything about the beloved Son of God until now. This has come to the point of what the Lord has said that He must be in His Father’s house. All these things that she has kept in her heart made her feel confused, and she could not understand what she truly gave birth to, a human or just God Himself.

“และมารดาของพระองค์ เก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในใจของเธอ” มารีย์ไม่เคยเข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจนกระทั่งถึงขณะนี้ นี้ได้มาถึงจุดที่พระองค์ได้พูด ที่ว่าพระองค์ต้องอยู่ในบ้านของพระบิดาของพระองค์ ทุกอย่างนี้เธอได้เก็บไว้ในใจของเธอทำให้เธอรู้สึกสับสนและเธอไม่สามารถเข้าใจว่าเธอได้ให้กำเนิดอะไร มนุษย์หรือพระผู้เป็นเจ้าเอง

Q: Why did the Holy Spirit tell us this story in this Gospel? **A:** This story about the Lord being in the temple, is given here for all humans to see distinctly that the Lord Himself has taken part to be a human. But He Himself is the beloved Son of God, and He will always want to be close to the Father.

คำถาม ทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงให้เรื่องนี้ในพระคำเขียนนี้? **คำตอบ** เรื่องเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้านี้เริ่มจากในธรรมศาลา ที่ให้ในที่นี้สำหรับมนุษย์ทุกคนเพื่อให้เห็นโดยชัดเจนว่าพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองได้มีส่วนที่เป็นมนุษย์ แต่พระองค์พระองค์เองคือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และตลอดเวลาพระองค์จะมีความต้องการที่จะอยู่ใกล้กับพระบิดา

⁵²And **Jesus** advanced in wisdom and stature, and in favor with **God** and men.

⁵²และ **พระเยซู** เติบโตในความฉลาดและในร่างกาย และเป็นที่ยื่นชอบต่อ **พระเจ้า** และประชาชน

Comments 2:52. “And Jesus advanced in wisdom and stature.” The beloved Son of God in human form grew up in the physical body and as He grew as a human, His wisdom has increased in the eyes of people.

ความเห็น 2:52 “และพระเยซูเติบโตในความฉลาดและในร่างกาย” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ได้เติบโตทั้งทางร่างกายและด้วยกันเติบโตเป็นมนุษย์ พระองค์ได้เติบโตในความฉลาดในสายตาของประชาชน

“And in favor with God”. Even though He Himself is God, however, He has always put the Father above all, and the meaning here is favor with God the Father.

“และเป็นที่ยื่นชอบต่อพระผู้เป็นเจ้า” ถึงแม้ว่าพระองค์พระองค์เองคือพระผู้เป็นเจ้า อย่างไรก็ตาม ตลอดเวลาพระองค์จะยกพระบิดาขึ้นเหนือทุกสิ่ง และนั่นคือความหมายในที่นี้เป็นที่ยื่นชอบต่อพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา

“And in favor with men” in this place refers to the way He respects His earthly family.

“และเป็นที่ยื่นชอบต่อประชาชน” ในที่นี้หมายถึงการที่พระองค์มีความเคารพครอบครัวทางโลกของพระองค์

Life and Faith Applications. From this chapter we can highlight three main life and faith application points. 1) The Savior of the world is the beloved Son of God, who is Christ the Lord (Luke 2:10-14, 26-32, 36-38). 2) The Lord has given the book of life to all humans, but so few are searching for what the Lord teaches us. We do not need to wait until something bad happens in our life to seek the Lord; instead, we always need to keep the Lord in our hearts and study and meditate on His Word (Luke 2:42-49). 3) We, as humans, need to be subjected to our Father in heaven first, but we also need to respect and honor our earthy parents (Luke 2:49-52).

ชีวิตและการแสดงความจำนง จากบทนี้เราสามารถเน้นถึงจุดหลักสามอย่างของชีวิตและความศรัทธา

1) พระผู้ช่วยให้รอดของโลกคือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า คือพระคริสต์เจ้า (ลูคา 2:10-14,26-32,36-38)

2) พระเจ้าได้ให้พระหนังสือแห่งชีวิตสำหรับมนุษย์ทั้งหมด แต่มีคนเดียวที่เสาะหาว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้บอกอะไร เราไม่ต้องรอนสิ่งที่ไม่ดี บางอย่างเกิดขึ้นในชีวิตของเราเพื่อเสาะหาพระเจ้าเป็นเจ้าของ แทนที่แล้ว เราต้องเก็บพระเจ้าเป็นเจ้าของในใจของเราตลอดเวลาและเรียนรู้และฝึกรบมในพระ คำของพระองค์ (ลูกา 2:42-49)

3) เรา ผู้เป็นมนุษย์ ต้องยอมจำนนต่อพระบิดาในสวรรค์ก่อน แต่เราด้อยกันต้องมีคารพและนับถือผู้ปกครองของเราทางโลกด้วย (ลูกา 2:49-52)